

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VIER KOST EN INWOON

wagenspel in één bedrijf

door

Alice Foesters

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.1674

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd.

Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteursrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A3

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Alice Foesters

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Korte inhoud.

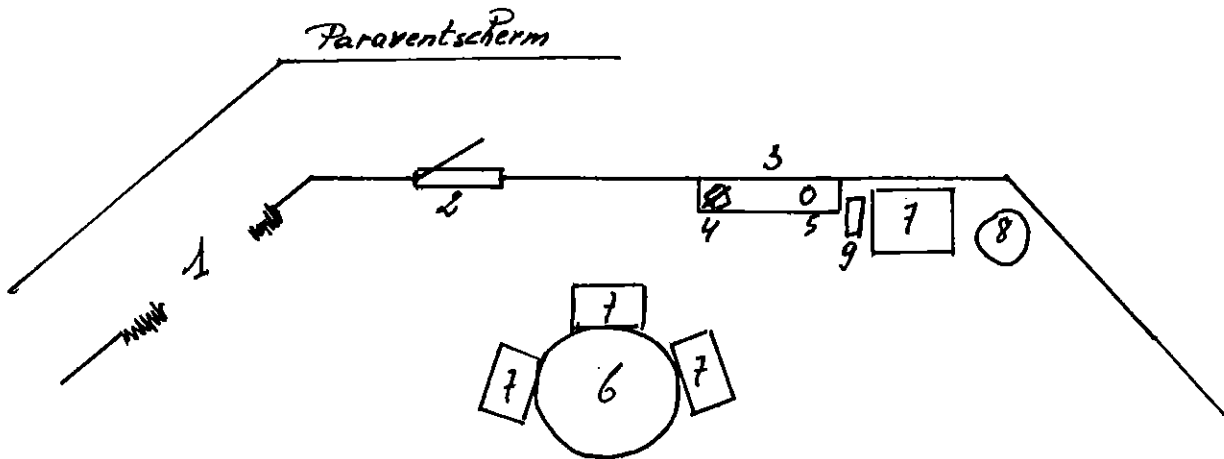
Melanie heeft de fout begaan aan haar vriendin (?) te vertellen dat ze huispersoneel in dienst heeft. Als die vriendin dan eens op bezoek komt is Melanie verplicht iemand te zoeken om voor haar personeel te laten doorgaan. Dit gaat natuurlijk gepaard met de nodige misverstanden en wantoestanden. Maar zoals altijd (?) "Eind goed, al goed."

Rolverdeling.

(3 à 4 dames - 4 à 5 heren)

- Louis
- Jef
- Melanie vrouw des huizes
- Tuur haar echtgenoot
- An de dochter
- Direkteur of burgemeester
- Vrouw van direkteur of burgemeester
- Agent (kan ook vrouw zijn)

Dekor v.h. stuk "Voor kost en inwoon"

- 1 = deuropening met gordijnen
- 2 = doorgesluit
- 3 = hoge kast met legvlakken
- 4 = telefoon
- 5 = fles + borrelglasjes
- 6 = tafeltje
- 7 = zetelkes
- 8 = rieten zitje
- 9 = krantenbak gebruikt om de flessen onopvallend te ruilen.

Toneel 1 Melanie en Tuur.

Melanie trekt de gordijnen langs binnen open. Tuur komt op in ochtendjas en samen zetten ze alles op zijn plaats.

TUUR : Goede morgen vrouwke, goed geslapen ?

MELANIE : Nee, ik heb slecht geslapen.

TUUR : Kom, kom Melanieke, de dag vrolijk beginnen. Ik heb mij zojuist geschoren en ik voel me wel 10 jaar jonger.

MELANIE : (tot publiek)

Had hij zich gisteren avond maar geschoren, dan had ik er nog iets aan gehad.

TUUR : (gaat zitten)

Het is maar bij wijze van spreken natuurlijk.

(Melanie is duidelijk zenuwachtig en ze schikt alles.)

MELANIE : Tuur, hoe kunt ge daar zo rustig blijven zitten.

TUUR : Daar is toch niets meer aan te doen.

MELANIE : Vandaag is het de grote dag.

TUUR : Hadt gij uwe grote mond maar gehouden.

MELANIE : Ja, ik weet het, ik heb er al lang spijt van, maar gezegd is gezegd.

TUUR : Hoe hebt ge dat toch maar in uw hoofd kunnen halen. Zoiets tegen de vrouw van de direkteur te zeggen, dat vraagt toch om moeilijkheden.

MELANIE : Ja ik weet het, maar ze komen vandaag en wat zal ik haar vertellen ? Maar misschien vinden wij toch nog een oplossing.
(hoopvol)

TUUR : Ja, ja, hoop doet de gekken in vrede leven, zei ons moeder altijd.

Toneel 2 Melanie, Tuur en An.

Een jong meisje komt op.

AN : Goede morgen ma (kus). Goede morgen pa (kus).

BEIDEN : Goede morgen, kind.

AN : Wat zie ik, droevige gezichten ?

TUUR : Ja, uw ma met haar gebluf. Ze heeft tegen de vrouw van de
 directeur gezegd dat wij een knecht en een meid hebben. Nu komen
 ze vandaag op bezoek en ze heeft nog steeds geen personeel
 gevonden.

MELANIE : Maar misschien komt er toch nog iemand af op de advertentie
 die ik in de gazet geplaatst heb.

AN : Foei ma, hoe kondt ge zoiets doen.

MELANIE : Zij was begonnen. Ze zei "Het is vandaag de dag niet meer
 te doen zonder personeel, n'est ce pas ?" Toen zei ik : "Dat
 zegt ge maar goed mevrouw", waarop zij : "Dus gij hebt ook
 personeel."

Daar kon ik toch geen NEE op antwoorden, nespa.

AN : Hoe is het toch mogelijk, ma toch. (lacht)

MELANIE : Dat is niet om te lachen, als ik straks geen personeel
 gevonden heb kan ik het damesclubje wel vergeten.

AN : Misschien kunnen pa en ik personeel spelen, wij zijn dat toch
 al gewoon, hé pa.

(Tuur knikt instemmend)

MELANIE : Dat kunt ge toch niet doen, ze kennen u tweeën toch.

AN : We zullen ons verkleden.

MELANIE : Dat gezicht van uwe pa krijgt ge niet verstopt, zelfs onder
 een masker is hij nog te herkennen. Kom kind, wij gaan voor het
 eten zorgen. Tuur, gaat gij u maar aankleden voor ze hier zijn.

(Allen af.)

Toneel 3 Louis en Jef.

Louis komt vanuit het publiek op, gaat op de bank zitten.

LOUIS : Mijn dagtaak zit er weeral op. (opent krant)
 Eens kijken wat we vandaag voor nieuws hebben.

(Jef komt op en gaat naast Louis zitten.)

LOUIS : Dag Jef, zijt ge nog niet met vakantie ?

JEF : Nee, ik ga niet.

LOUIS : Dat is spijtig, hoe komt het ?

JEF : De rechter heeft mijn vakantie omgezet in een geldboete en nu ben ik blut.

LOUIS : Dat snap ik niet ?

JEF : Ik werd veroordeeld tot 2 weken gevangenis en opdat het niemand zou opvallen heb ik rondverteld dat ik met vakantie zou gaan, maar nu moet ik die boete betalen en kan ik niet gratis op kost en inwoon.

LOUIS : Moet ge veel betalen ?

JEF : 10.000 Frank. Zeg, Louis, kunt gij mij geen 5.000 fr. voorschieten?

LOUIS : Het spijt me Jef, ik kan nu ook niets missen, maar als ik terug uit Rusland kom dan kan ik je wel helpen.

JEF : Dat is fijn van je Louis. Maar ik wist niet dat ge naar Rusland zou gaan.

LOUIS : Dat ben ik ook helemaal niet van plan.

JEF : Dat begrijp ik nu weer niet.

LOUIS : Dat wil zeggen dat ik je niets leen, ik heb zelf al genoeg leed.

JEF : Hoezo ?

LOUIS : Ik krijg de laatste tijd veel dreigbrieven in de bus. Zou daar iets tegen te doen zijn ?

JEF : Dat denk ik wel. Weet ge ook van wie ze komen ?

LOUIS : Maar al te goed.... van de belastingen.

JEF : Dat zijn lappen jong.

LOUIS : Zoals ge zelf ziet moeten wij alle twee aan geld zien te gera-ken want aan de dop zijn de verdiensten ook niet wat het zou moeten zijn.

JEF : Zeg dat wel. Zeg Louis, nu moet ge mij toch eens vertellen hoe gij altijd aan die mooie jassen komt en toch altijd zo een